

מ"ת 52214/03/20 - מדינת ישראל נגד אחמד אלרחמאן

בית משפט השלום בירושלים

מ"ת 52214-03-20 מדינת ישראל נ' אלרחמאן(עציר)
תיק חיצוני: 119429\2020

בפני כבוד השופט ארנון איתן
מבקשים מדינת ישראל
נגד
משיב אחמד אלרחמאן (עציר)

החלטה

1. בפני בקשה למעצרו של המשיב עד תם ההליכים המשפטיים נגדו. המשיב מואשם בעבירות של גניבת רכב, לפי סעיף 413ב לחוק העונשין, התשל"ז 1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו, לפי סעיף 275 לחוק העונשין. נהיגה ללא רישיון (מעולם לא הוציא), עבירה לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה (נ"ח) תשכ"א 1961, כניסה לישראל שלא כחוק, עבירה לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב 1952, ונהיגה ברכב ללא ביטוח, עבירה לפי סעיף 2 א לפקודת בטוח רכב מנועי (נ"ח) תש"ל 1970.
2. על פי המתואר בכתב האישום, המשיב הינו תושב האזור, ולפיכך, מעולם לא הוציא רישיון נהיגה ישראלי.
3. על פי הנטען, עובר לתאריך 20.3.2020, קשר הנאשם קשר עם עלי עודה לצור גניבת כלי רכב. לצורך ביצוע הגניבה, במועד ובאופן שאינו ידוע במדויק למאשימה, נכנס המשיב לישראל שלא כדין. בתאריך 20.3.2020 עובר לשעה 07:00 ובסמוך אליה, ברחוב עליית הנוער 19 בירושלים, גנבו הנאשם ועלי בצוותא חדא רכב מסוג יונדאי אלנטרה- ל.ז 9954039 השייך למר טובי פרידמן.
4. בסמוך, נהג המשיב את הרכב מהמקום לכיוון מחסום קלנדיה. באותה עת שוחח המשיב בטלפון עם עלי ודיווח לו אודות מקום הימצאו וכיוון נסיעתו, ועלי נסע אף הוא בסמיכות. בשעה 07:05 לערך, זיהה השוטרי טל ידיד את הרכב נוסע מאזור הדאחייה לכיוון קלנדיה ודיווח על כך במערכת הקשר המשטרתית. בסמוך איתרו השוטרים- אדם מיארה, אמגד טריף וניסים סויסה את הרכב, ונסעו אחריו בניידת לא מזוהה עד שהבחינו כי המשיב עצר את הרכב בצד הדרך וירד מן הרכב בסמוך לפני כיכר 45 בכביש המוביל למחסום קלנדיה.
5. השוטרים עצרו את הניידת בסמוך לרכב וממנה ירד תחילה השוטרי מיארה שהורה למשיב בעברית ובערבית "עצור משטרה" כשהוא חובש על ראשו כובע משטרה. המשיב לא שעה להוראת השוטרי מיארה,

והחל במנוסה רגלית לכיוון ואדי, במהלכה השליך את הפלאפון הנייד שלו כאשר השוטר מיארה והשוטרים בעקבותיו. במהלך המרדף נאלץ השוטר מיארה לבצע ירי באוויר. בהמשך זינק השוטר מיארה על המשיב והפילו על הקרקע. המשיב התנגד למעצרו ונאזק בסיועם של השוטרים הנוספים.

6. הסנגור אינו חולק על קיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר, עם זאת ציין כי ניתן לשחרר את המשיב נוכח העובדה כי שותפו של המשיב לאירוע שוחרר עוד במסגרת הליכי מעצר הימים. על פיו ובשלב זה, אין די בעובדה כי המשיב הינו תושב שטחים כדי להורות על מעצרו, ואף אם קיים עבר דומה הרי שאין לחובתו של המשיב מאסר על תנאי להפעלה. בנסיבות אלו ביקש הסנגור להסתפק בתנאי ערבות המוטלים במקרים דומים. הסנגור הוסיף, כי תוצאה זו הינה מתבקשת דווקא בימים אלו בהם שורר בארץ מצב חרום, נוכח התפשטות נגיף הקורונה.

7. המעשים המיוחסים למשיב מקימים מסוכנות. הגם שהעבירה המרכזית המיוחסת למשיב הינה גניבת הרכב, הרי שמדובר בעבירה מתוכננת שבוצעה בצוותא חדא עם מעורב נוסף. מידה נוספת של מסוכנות עולה מתוך מעשיו של המשיב, עת נהג ברכב מבלי שיש בידו רישיון נהיגה, ובכך סיכן באופן ממשי את ציבור משתמשי הדרך. בנוסף, המשיב אינו תושב ישראל, ואף עובדה זו מקימה חשש מובנה להימלטותו מן הדין.

8. ככלל, כאשר מדובר בעבירות רכוש מתכוננות שבוצעו תוך כניסה שלא כדין לישראל, ישנו מקום להורות על מעצרו של אלו המבצעים אותן עד לתם ההליכים המשפטיים נגדם, ודאי בנסיבות בהן המדובר במשיב שלחובתו עבר פלילי רלבנטי. אלא שבמקרה זה, וכפי שיפורט להלן, מספר טעמים מצדיקים לטעמי את שחרורו של המשיב בתנאים מגבילים: המשיב הינו צעיר כבן 24 ומאז הרשעתו הקודמת חלפו כשש שנים. כפי שמסר לי הסנגור במהלך הדיון, ועל כך המבקשת לא חלקה, שותפו של המשיב לביצוע אותן עבירות שוחרר במהלך מעצר הימים. נטען בעניין זה, כי האבחנה ביניהם נעשתה נוכח העובדה כי המשיב, בניגוד לשותפו, הינו תושב שטחים. בנסיבות אלו, ודאי במצב החרום השורר כעת, ישנו צורך לבחון היטב את הצורך בהשמתם של עצורים בבית מעצר, ואין די בנתון זה לבדו כדי להוביל למעצרו של המשיב, כאשר ניתן לתת מענה -לחשש להימלטות מאימת הדין- בדרך של קביעת ערבויות מתאימות. בעניין זה יש להפנות גם לשינוי שנערך בחוק המעצרים -תקנות שעת חירום (דיוני מעצרים) התש"ף- 2020 ובענייננו סעיפים 13 ו-21 על פיהם:

"... בבואו לצוות על מעצרו של אדם לפי סעיף קטן(א) ישקול השופט גם את חיוניות המעצר, בין השאר בהתחשב בפגיעה בעצור הנובעת מקיומו של הדיון לפי הוראות סעיף 16 א שלא בנוכחותו, הסיכון להידבקות העצור בנגיף הקורונה... בעת שהותו במעצר ומצב הכליאה באותה עת".

(ראו: עמ"ת 47189-03-20 (מחוזי-מרכז) מ"י נגד מבארק (26.3.20)).

אשר על כן אני מורה על שחרורו של המשיב בתנאים הבאים:

א. המשיב יחתום על התחייבות עצמית על סך 8000 ₪.

ב. המשיב ימציא שני ערבים תושבי ישראל שיחתמו ערבות צד ג' בסך 7000 ₪ כל אחת. כתובתם תשמש להמצאת כתבי בי דין למשיב והם יתחייבו לדאוג להעברתם לידי המשיב.

ג. הפקדת כספית בסך 15,000 ₪. (ההפקדה תהווה תנאי לשחרור).

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, ט' ניסן תש"פ, 03 אפריל 2020, בנוכחות
המבקשת המשיב (ויעוד חזותי) ובא כוחו.